

## **U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 24. júna 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika v trestnej veci proti odsúdenej **A. K.** pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o návrhu sudcu Okresného súdu Trnava na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

### **r o z h o d o l :**

Trestná vec odsúdenej A. K., nar. X.. X.. X., vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. OT 112/2012, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

### **O d ô v o d n e n i e**

Písomným podaním z 27. mája 2014, ktoré bolo doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 12. júna 2014, sudca Okresného súdu Trnava, vo veci vedenej pod sp. zn. OT 112/2012, predložil návrh odsúdenej A. K. na odňatie jej trestnej veci Okresnému súdu Trnava a jej prikázanie na rozhodnutie Okresnému súdu Pezinok. V podaní uviedol, že dňa 27. mája 2014 obhajca odsúdenej JUDr. J. G. na verejnom zasadnutí Okresného súdu Trnava podal návrh na odňatie veci tomuto súdu a jej prikázanie Okresnému súdu Pezinok s tým, že takýto postup bude výhodný z dôvodu hospodárnosti konania a taktiež z dôvodu, že odsúdená má bydlisko bližšie k Okresnému súdu Pezinok.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Trnava a Okresnému súdu Pezinok, po preskúmaní návrhu, v rozsahu týmto návrhom vymedzenom, zistil, že návrh nie je dôvodný.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

I keď zákonodarca tieto dôležité dôvody taxatívne nevymedzuje, je treba za ne považovať také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným, v konkrétnom prípade s prikázaním veci Okresnému súdu Pezinok.

V danom prípade skutočnosť, že odsúdená A. K. má bližšie z miesta trvalého bydliska na Okresný súd Pezinok ako na Okresný súd Trnava, nie je dôvodom na odňatie veci Okresnému súdu Trnava a jej prikázanie Okresnému súdu Pezinok.

V posudzovanom prípade najvyšší súd zistil, že z miesta bydliska odsúdenej A. K., t.j. z B. do Pezinka je vzdialenosť 15 km s dobou cestovania 16 minút, pričom z B. do Trnavy je vzdialenosť taktiež 15 km s dobou cestovania 15 minút.

Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že v konaní o premene trestu, resp. rozhodnutí o osvedčení alebo neosvedčení odsúdenej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, odsúdená A. K. spoločne so svojim zvoleným obhajcom JUDr. J. G. žiadali štyrikrát o odročenie verejného zasadnutia a to z rôznych dôvodov. Až na ostatnom verejnom zasadnutí pred Okresným súdom Trnava dňa 27. mája 2014, kedy

sa odsúdená opäť na verejné zasadnutie nedostavila, požiadal obhajca odsúdenej o odňatie veci tomuto súdu a jej prikázanie Okresnému súdu Pezinok.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992, výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. Obsahom tejto ústavnej zásady je vo všeobecnejšej rovine aj pravidlo, že vec musí prejednať ten samosudca (senát) vecne a miestne príslušného súdu, ktorému vec napadla v súlade s vopred stanovenými pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce daného súdu. Z takto stanovených pravidiel však môžu existovať výnimky, ale len v odôvodnených a zákonom predpokladaných prípadoch. Je však treba konštatovať, že ide vždy o výnimku z pravidla, ktorú nemožno bezdôvodne nadužívať.

Keďže obhajca odsúdenej neuvádza žiaden taký dôležitý dôvod na delegáciu veci, ktorým by bolo možné jeho návrhu vyhovieť, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 23 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že vec A. K., vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. OT 112/2012, sa tomuto súdu neodníma.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.**

**V Bratislave 24. júna 2014**

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová